

פרק ד'

- פסוק א' - בסוף הימים כאשר יבא משיח, יהיה ההר שעליו יעמוד ביהמ"ק מתוקן באופן שהוא החשוב מכל ההרים, ויהיה מרומם במעלה מכל הגבעות, וימשכו אליו גוים כמו נהר שנמשכים מימיו.
- פסוק ב' - והלכו עמים רבים זה לזה ויאמרו זה לזה נזדרז ונעלה אל ההר ששם יש את בית מקדש ד', ואל בית שכינת אלוקי יעקב, כדי שילמדנו מקצת מדרכי התורה, וכך נוכל ללכת בדרכי התורה, הסיבה שיאמרו כך, לפי שהתורה האמיתית יוצאת מציון וירושלים.
- פסוק ג' - מלך המשיח יעשה משפט שבין עמים רבים, ולעמים חזקים אפילו אל שגרים במרחקים יברר את האמת עם מי היא, ואז ישברו את החרבות שלהם ויעשו מהם כלי חפירה שנקראים "אתים", ואת החניתות יהפכו לכלים שכורתים אתם את הענפים (זמורות) שנקראים "מזמרות", לא ירימו עם על עם חרב, ולא ילמדו עוד כיצד להלחם, לפי שכל ריב שיהיה להם יבואו למלך המשיח שיכריע עם מי הצדק.
- פסוק ד' - כל אחד מישראל ישב תחת גפנו ותחת תאנתו ולא יהיה מי שיפחידנו, כי ד' הבטיח שיהיה כך ובודאי יקיים את הבטחתו .
- פסוק ה' - הסיבה שעם ישראל יקבלו את הטובה הנ"ל, לפי שכל הגוים הלכו באמונתם אחרי אליליהם, ואנחנו ישראל לא למדנו מהם אלא דבקנו באמונתנו בד', וכך נמשיך להאמין בו לעולם ועד.
- פסוק ו' - ביום קיבוץ גלויות, יאסוף ד' את עם ישראל שהיו דומים למי שצולע שקשה לו לזוז ממקומו, ואלו שנדחו לארצות רחוקות אקבצם לא"י, ואעשה להם טובות כפי השיעור שעשיתי להם רעות בזמן הגלות.
- פסוק ז' - ואשאיר מישראל שדימה אות לצולע שארית שלא יכלו לגמרי, העם שהיה עייף בגלות ישוב לארצו ומעתה יהיה חזק, מעכשיו כבר לא ימשלו בהם העמים, רק ד' ימלוך עליהם עד עולם בהר ציון.
- פסוק ח' - בפסוק זה מכנה הנביא את ציון וירושלים בכינוי "מגדל עדר", הכוונה, למגדל זה (מקום חזק) מתאספים שלש פעמים בשנה עם ישראל כעדר צאן שמתאסף לתוך הדיר, וכך אומר הנביא: אתה מגדל עדר, החוזק (עופל) של עדת ציון, אליך (עדיך) יבא עם ישראל, ותחזור המלכות כפי שהיתה בתחילתה, שדוד ושלמה מלכו על כל עם ישרא, ומלכותם היתה בירושלים, כן יהיה גם עכשיו שמלך המשיח ימלוך גם על עשרת השבטים .
- פסוק ט' - עכשיו שאת בגלות מדוע את מתחברת לגוים, ומבקשת ממלכי מצרים ואשור שיעזרו לכם, האם אין לכם מלך משלכם לבקש ממנו עזרה, הרי יש לכם והוא השי"ת, האם היועצים שלך אלו הנביאים

שמייעצים לך להתקרב אל ד' אבדו, מדוע תקף אותך פחד ורעדה כאשה יולדת, עד שהוצרכתם לבקש עזרה ממצרים ואשור.

פסוק י'- מכיון שבטחת בגוים, תקבלי עונש שתתמלאי ברעדה, ותאנחי כמו יולדת, כי בזמן קרוב תצאי מהעיר ירושלים ללכת לגלות, ובדרך תצטרכי ללון בשדה כדרך הגולים, ואח"כ יקחו אותך לבבל, ושם ירוקנו אותך מכל הטוב שיש לך, ובהגיע זמן גאולתך מבבל, יגאל ד' אותך מיד אויביך בלי שום עזר מהגוים.

פסוק י"א- עכשיו חוזר הנביא לדבר על זמן הגאולה העתידה לימות המשיח. כאשר יגיע זמן הגאולה יתאספו עמים רבים לירושלים, הלא הם גוג ומגוג והעמים שיתחברו עמו, ויאמרו עכשיו תתחייב ציון בעוונותיה, ועינינו תראנה כשהיא לוקה כפי מה שקוינו לראות.

פסוק י"ב- אך לא ידעו את מחשבות ד', ולא הבינו את עצת ד' שנתן בלבם להתאסף ולבוא לציון, כמו שאוספים את חבילת השבלים אל הגורן לדוש אותם, כך הם יאספו שם אסיפה שתהיה לרעתם.

פסוק י"ג- וכך יאמר ד' לבת (עדת) ציון קומי ותדושי בת ציון את התבואה, הכוונה תהרגו את גוג ומגוג והנלוים אליו, ואע"פ שבגלות נחלש כחך, אני אחזק אותך ואתן לך כח חזק כמו ברזל, ואת פרסות הרגלים אעשה כמו נחושת, וע"י כן תשחקו (תטחנו) עמים רבים דק דק, ותקדישו את העושר שלהם לד' לפי שהוא אדון כל הארץ.

פסוק י"ד- באותו זמן, הכשדים שמכונים "בת גדוד", לפי שהיו מגיעים בגדודיהם (קבוצות) להלחם, יצטרכו לשרוט את בשרם, הסיבה שיענשו לפי ששמו עלינו מצור בזמן חורבן בית שני, והיו מבזים אותנו עד שאפילו בשופטי ישראל זלזלו והכו אותם על הלחי.